

Винахідницька і раціоналізаторська робота Валентина Івановича відображена в більш ніж 100 авторських свідоцтвах і патентах на винаходи. Він автор понад 1000 наукових праць, у тому числі 21 монографії і 4 підручників. Учений підготував 33 доктори і 129 кандидатів медичних і біологічних наук. В.І. Грищенко — редактор розділу «Акушерство і гінекологія» ВМЕ, член редколегії журналів «Акушерство и гинекология», «Педіатрія, акушерство та гінекологія», головний редактор часопису «Проблеми криобіології», член редколегії журналів «Cryobiology», «Cryoletters», голова Наукового товариства з криобіології і кріомедицини України.

Учений нагороджений орденами «Відзнака Президента за заслуги» III ступеня (1997 р.),

II ступеня (2002 р.), «Знак Пошани» (1994), «Жовтневої Революції» (1986), медалями «За доблесну працю» (1970), Польської Академії медицини (1999), «За заслуги в охороні здоров'я ім. акад. М.Д. Стражеска» (2001); удостоєний Державних премій УРСР, СРСР, України в галузі науки і техніки, за книгу «Антенатальна смерть плоду» — премії ім. В.Ф. Снегирьова АМН СРСР. У 1992 р. В.І. Грищенко присвоєно звання заслуженого діяча науки і техніки України. Він лауреат премії АН України ім. О.О. Богомольця, нагороджений трьома медалями ВДНГ СРСР.

Наукова громадськість, колеги та учні щиро вітають Валентина Івановича з ювілеєм, зичать йому активного довголіття, невичерпної енергії та нових відкриттів на благо вітчизняної медицини.

80-річчя члена-кореспондента НАН України А.Г. ШЕВЕЛЄВА

28 листопада виповнилося 80 років відомому в Україні вченому-історіку членові-кореспондентові НАН України Арнольдові Григоровичу Шевелєву.

А.Г. Шевелєв народився 1928 р. у с. Балаклія Харківської області в родині робітників. До 1932 р. сім'я проживала в цьому селі, у 1932–1934 рр. — у Харкові, а в 1934 р. родина переїхала в Київ. У 1943 р. батько Арнольда Григоровича загинув під Сталінградом. Хлопчик із мамою та сестрою був евакуйований до Уфи (Башкирія), де проживав і вчився до 1944 року.

Після повернення з евакуації майбутній учений вступив до Чернівецького вчительського інституту. Після закінчення першого курсу його переведено до Київського державного університету на історичний фа-

культет, який він закінчив у 1948 р. Арнольда Григоровича рекомендували до аспірантури, у якій він навчався впродовж 1948–1951 рр. У той період А.Г. Шевелєв одночасно працював у Київському обласному комітеті комсомолу інструктором і завідувачем лекторської групи.

З 1952 р. Арнольд Григорович був асистентом, а згодом завідувачем кабінету Київського педагогічного інституту, упродовж 1954–1959 рр. працював асистентом, а потім старшим викладачем у Київському інженерно-будівельному інституті. У 1955 р. Арнольд Григорович захистив кандидатську дисертацію на тему «Боротьба КПРС за відбудову та розвиток МТС на Україні в 1943–1950 рр.».

У лютому 1959 р. А. Г. Шевелєва переведено до Київського державного університе-

ту, де він працював до серпня 1960 р. старшим викладачем, згодом доцентом. Протягом 1960–1969 рр. Арнольд Григорович був завідувачем кафедри історії КПРС і наукового комунізму в Київському інженерно-будівельному інституті.

У 1966 р. А.Г. Шевелєв захистив докторську дисертацію на тему «Співробітництво соціал-демократії Королівства Польського та Литви з більшовиками в 1900–1910 роках».

За час роботи у вищих навчальних закладах А.Г. Шевелєв показав себе висококваліфікованим викладачем та науковим працівником, досвідченим вихователем студентської молоді.

Учений був одним з ініціаторів застосування технічних засобів у навчальному процесі в гуманітарних науках. Під його керівництвом вийшла серія навчально-методичних посібників з історії для викладачів та студентів вищих навчальних закладів.

У 1969 р. А. Г. Шевелєва було обрано секретарем Київського міського комітету КПУ.

У 1972 р. його призначено заступником директора з наукової роботи Інституту історії АН УРСР і одночасно завідувачем відділу історії дружби народів СРСР. Цього ж року Арнольда Григоровича обрано членом-кореспондентом Академії наук УРСР. Упродовж 1974–1978 рр. він працював директором Інституту історії АН УРСР.

А. Г. Шевелєв опублікував понад 60 праць, у тому числі й такі монографії: «Співробітництво польських соціал-демократів з більшовиками в 1903–1910 рр.», «Десятий з'їзд КП(б)У». Він розробляв проблеми історіографії України дожовтневого періоду, робітничого і національно-визвольного руху, історії політичних партій періоду Жовтневої революції.

Арнольд Григорович брав дієву участь у створенні низки фундаментальних наукових колективних праць, зокрема, як один із авторів таких видань: перший і другий

томи «Радянської енциклопедії історії України», «Курс лекцій з історії КПРС» та ін.

Важливе місце в діяльності А. Г. Шевелєва займала науково-організаційна робота. Він був заступником головного редактора багатотомної «Історії міст і сіл Української РСР». У 1974 р. під його керівництвом розпочато підготовку до публікації таких фундаментальних видань, як «Історія Української РСР» (у 8-и томах), «История рабочих Донбасса» (у 2-х томах), серії праць про історичні зв'язки та дружбу українського народу з іншими народами.

Арнольд Григорович брав активну участь у громадській роботі. Він був президентом секції Українського товариства дружби та культурних зв'язків із зарубіжними країнами, брав участь у діяльності Комітету з державних премій УРСР, Комітету з охорони пам'яток історії й культури.

Володіючи кількома іноземними мовами — англійською, французькою, польською, — А. Г. Шевелєв неодноразово перебував за кордоном у складі службових делегацій. У 1975 р. А. Г. Шевелєв відвідав США (м. Сан-Франциско) у складі делегації радянських істориків на XIV Міжнародному конгресі історичних наук, у 1977 р. перебував у складі делегації міста Києва під час поїздки до Фінляндії для розвитку дружби і співробітництва з цією країною.

До виходу на пенсію А. Г. Шевелєв працював на викладацькій роботі у вищих навчальних закладах. Має державні нагороди — три ордени «Знак пошани», медаль «За доблесну працю». Відзначений Почесною Грамотою Верховної Ради Білорусії.

Наукова громадськість, колеги та друзі вітають Арнольда Григоровича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, плідного довіголліття та душевного спокою і гармонії.